Archeologienota
Genk, Gieterijstraat
Archeologienota

Deel II: Programma van maatregelen

2020H131

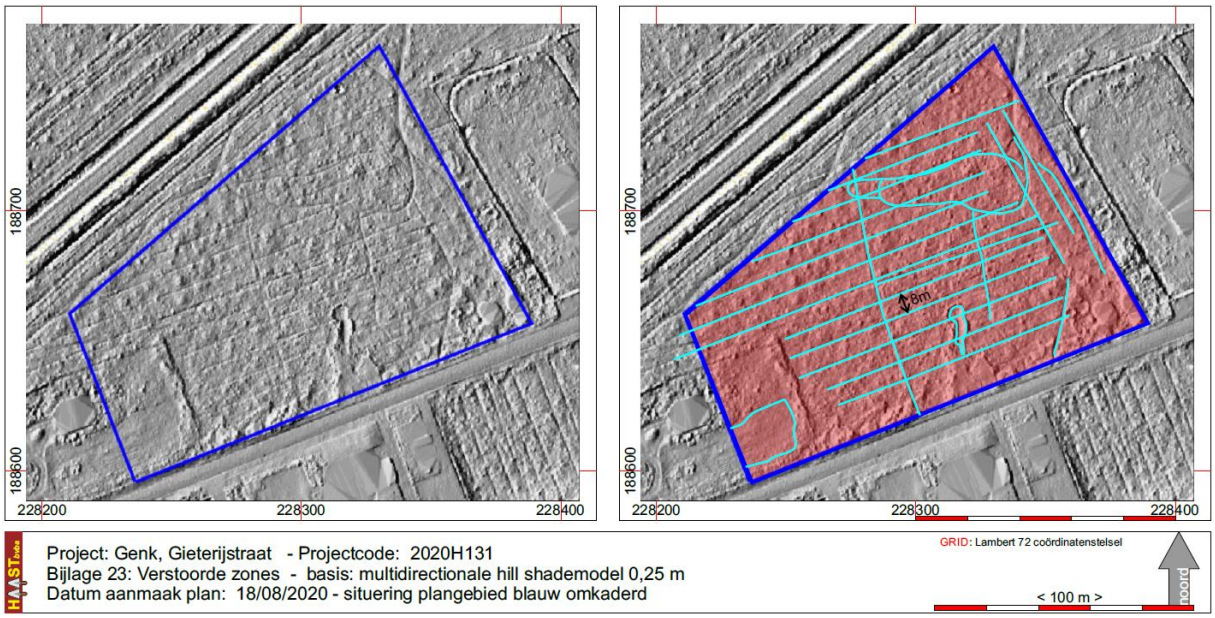

HAAST*bvba*

Historisch en Archeologisch Advies, Studies en Toegepast onderzoek

verwijzing: VAN DE KONIJNENBURG, R, (2020), Genk, Gieterijstraat, Archeologienota, HAAST-rapport 2020-39, Bree, D/2020/12654/39

Rik van de Konijnenburg, Grauwe Torenwal 6/00/1, B-3960 Bree (BE) - Mob. 0496 209 018
e-mail: rik.vandekonijnenburg@telenet.be

© 2020 HAAST bvba, *Grauwe Torenwal 6/00/1, B-3960 Bree*

Foto's: HAAST – Rik vd Konijnenburg (tenzij anders vermeld)
Tekeningen: HAAST (tenzij anders vermeld)

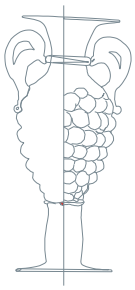

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van de uitgever.

Wettelijk depot: D/2020/12654/39

Copyright reserved. No part of this publication may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm or any other means without the permission from the publisher.

COVERFOTO: Multidirectionale hillshademodel 0,25 m en interpretatie ervan (bron: www.geopunt.be)

INHOUD

Programma van maatregelen

1. Administratieve gegevens
2. Aanleiding van het vooronderzoek
3. Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem
4. Onderzoeksstrategie, - methode, vervolgtraject
5. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk
6. Lijst met afbeeldingen
7. Bibliografie

Programma van maatregelen

1. Administratieve gegevens

Projectcode	2020H131
Actoren	Rik van de Konijnenburg OE/ERK/Archeoloog/2015/00041
Locatie: provincie	Limburg
Gemeente	Genk
Deelgemeente	/
Site / toponiem	Gieterijstraat
Kadastrale gegevens	Genk, afd. 2, sectie A, percelen 957b, 951e, 2n2 en 2v3
Oppervlakte onderzoeksgebied	15.363,73 m² (1 ha 53 a 63,73 ca)
Relevante termen thesauri OE	bureauonderzoek

Bounding Box:

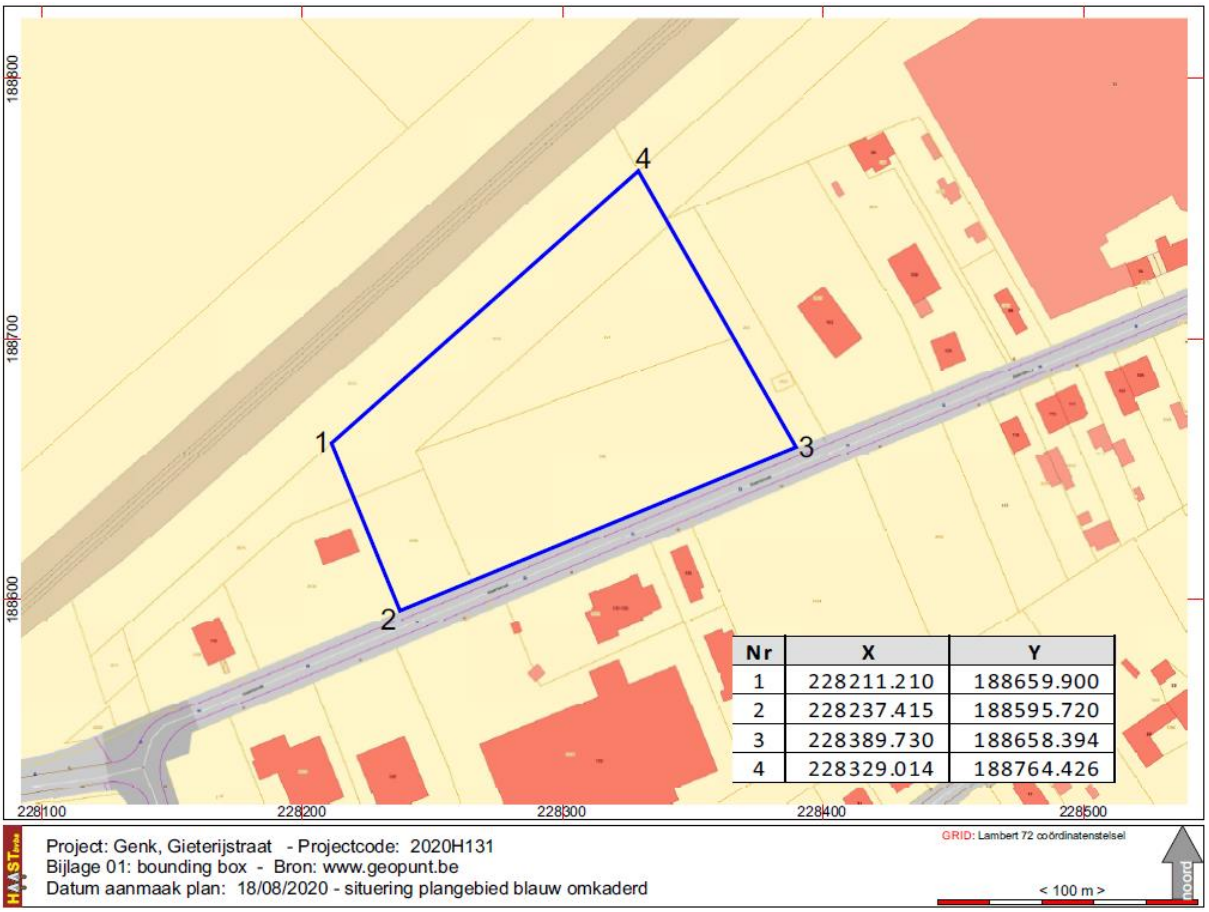

Fig. 1: Bounding Box

Kadastrale gegevens: Genk, afdeling 2 sectie A, percelen 957b, 951e, 2n2 en 2v3. De totale oppervlakte van de projectzone bedraagt 15.363,73 m²

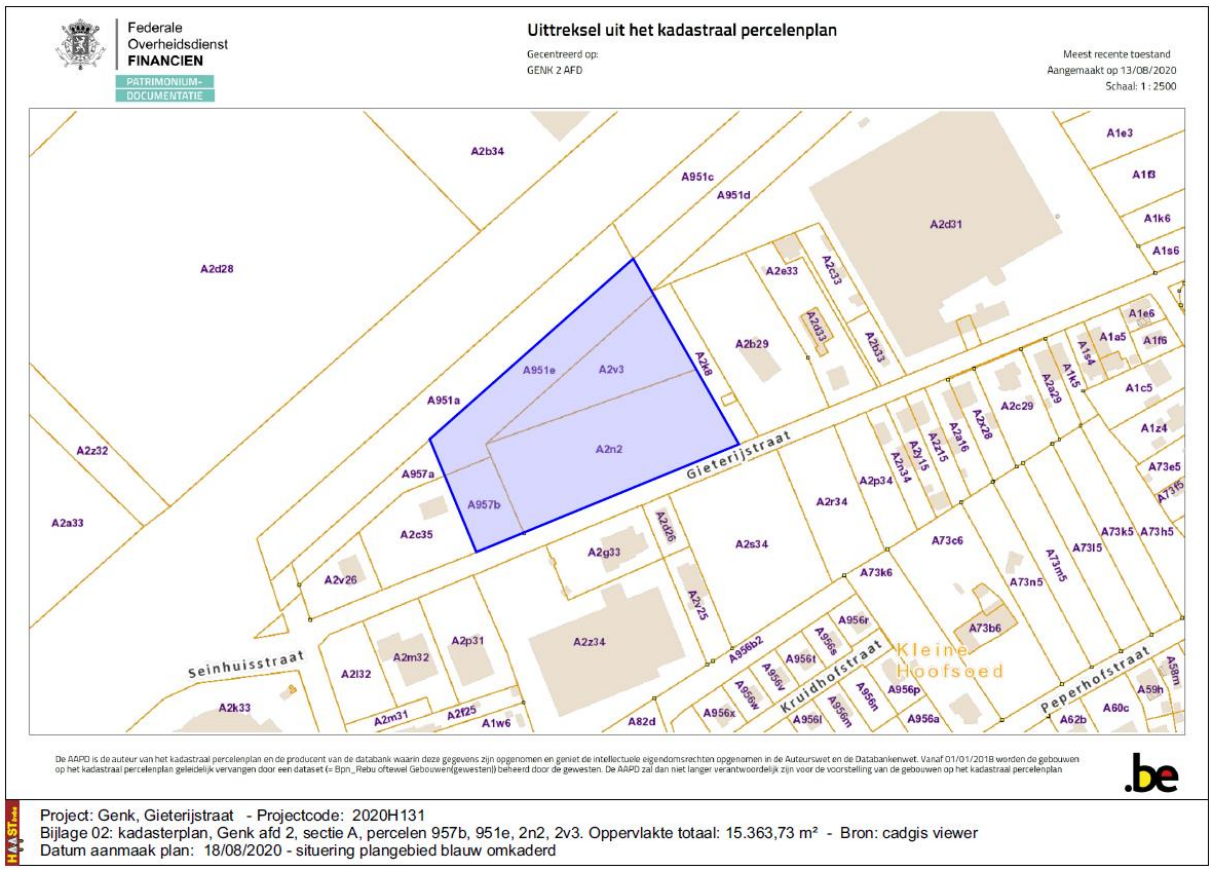

Fig. 2: Uittreksel uit het kadasterplan

2. Aanleiding van het vooronderzoek

De archeologienota werd opgemaakt naar aanleiding van een geplande **stedenbouwkundige vergunningsaanvraag.**

De wetgeving met betrekking tot archeologie omvat enerzijds het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 en anderzijds het Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014 die voor archeologie in werking traden op 1 juni 2016, en latere wijzigingen

Overwegend dat:

- de aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning een privaatrechtelijk rechtspersoon is,
- de aanvraag geen betrekking heeft op een gebied waar geen archeologisch erfgoed te verwachten valt, zoals vastgesteld door de Vlaamse Regering,
- de aanvraag geen betrekking heeft op werkzaamheden binnen het gabarit van bestaande lijninfrastructuur en haar aanhorigheden,
- de percelen waarop de vergunning betrekking heeft niet geheel of gedeeltelijk gelegen zijn in een archeologische zone, opgenomen in de vastgestelde inventaris van archeologische zones,
- de betrokken percelen volledig gelegen zijn buiten woon- of recreatiegebied (**industriegebied**)
- de geplande ingreep in de bodem groter is dan 5000m², (ca. 1,4 ha)

dan dient een bekrachtigde archeologienota te worden toegevoegd bij de aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning met ingreep in de bodem.

Beschrijving van de geplande werken[1]

Algemeen: om het terrein bouwrijp te maken zal het bos, dat ongeveer 90% van het terrein inneemt, gerooid worden. Bomen en struiken worden ontsronket en de teelaarde zal verwijderd orden, inclusief op het gedeelte dat momenteel een braakliggend stuk grasveld is. Over het volledige terrein zal met andere woorden de teelaarde verwijderd worden om het terrein bouwrijp te maken.

Het bouwproject:

Er worden vijf industriële hallen gebouwd voor in totaal 32 KMO-units. Elke hal zal op dezelfde manier gebouwd worden. De funderingen bestaan uit zoolfunderingen waarop pijlers worden gegoten. De zoolfunderingen worden met elkaar verbonden door strookfunderingen waarop een betonnen vloer wordt gegoten. De aanzet van de zoolfunderingen zal gebeuren op een stabiele, vorstvrije ondergrond. De exacte diepte van de ca. 1m² grote blokken is nog niet bekend; de diepte is afhankelijk van een nog uit te voeren geotechnisch stabiliteitsonderzoek.
Opmerking in de legende op de aangereikte plannen betreffende de funderingen:
alle funderingen dienen aangelegd op vaste, onaangeroerde grond, op vorstvrije diepte.

- *onderzijde minimum 80 cm, onder het toekomstig maaiveld.*
- *draagkracht minimum 2.5 kg/cm2*

principe, uitvoering en dimensionering volgens studie bevoegd ingenieur stabiliteit.

De oppervlakte van de hallen, gemeten aan de buitenzijde van de zoolfunderingen, bedraagt voor:

- hal A, aan de straatzijde van het terrein, 2300 m²
- hal B, aan de noordoostelijke hoek van het terrein, 953 m²
- hal C, centraal aan de achterzijde, noordzijde van het terrein, 1110 m²
- hal D, aan de noordwestelijke zijde van het terrein, 1465 m²
- hal E, in de zuidwesthoek van het terrein aan de straatzijde, 422 m²

De wegenis wordt aangelegd volgens typeprofielen. De fundering van de wegen zal bestaan uit een koffer van 55 tot 60 cm dikte, opgebouwd van onder naar boven met:

- Geoplastiek
- 20 cm onderfundering type 1 (steenslag)
- 25 cm steenslagfundering met continue korrelverdeling
- 6 cm bitumeuze verharding (onderlaag)
- 4 cm bitumeuze verharding toplaag

Wat betreft de stoepen en parkeerplaatsen:

- Geotextiel
- 20 cm onderfundering type 1
- 25 cm steenslagfundering met continue korrelverdeling
- (Stoepen: bed van granulaatmengsel voor bestratingen en betonstraatstenen en betonstraatstenen van 22 x 11 x 10 cm)
- (Parkeerplaatsen: niet-geweven geotextiel, bed van bodemsubstraat met zand 5 cm, bestrating met grasbetontegels opgevuld met bodemsubstraat en ingezaaid gras – 60 x 40 x 12cm)

[1] Voor de plannen verwijzen we naar het verslag van het bureauonderzoek

Legende bij de buitenaanleg zoals opgenomen op het inplantingsplan (de aangegeven oppervlaktes bij de gebouwen zijn de dakoppervlaktes:

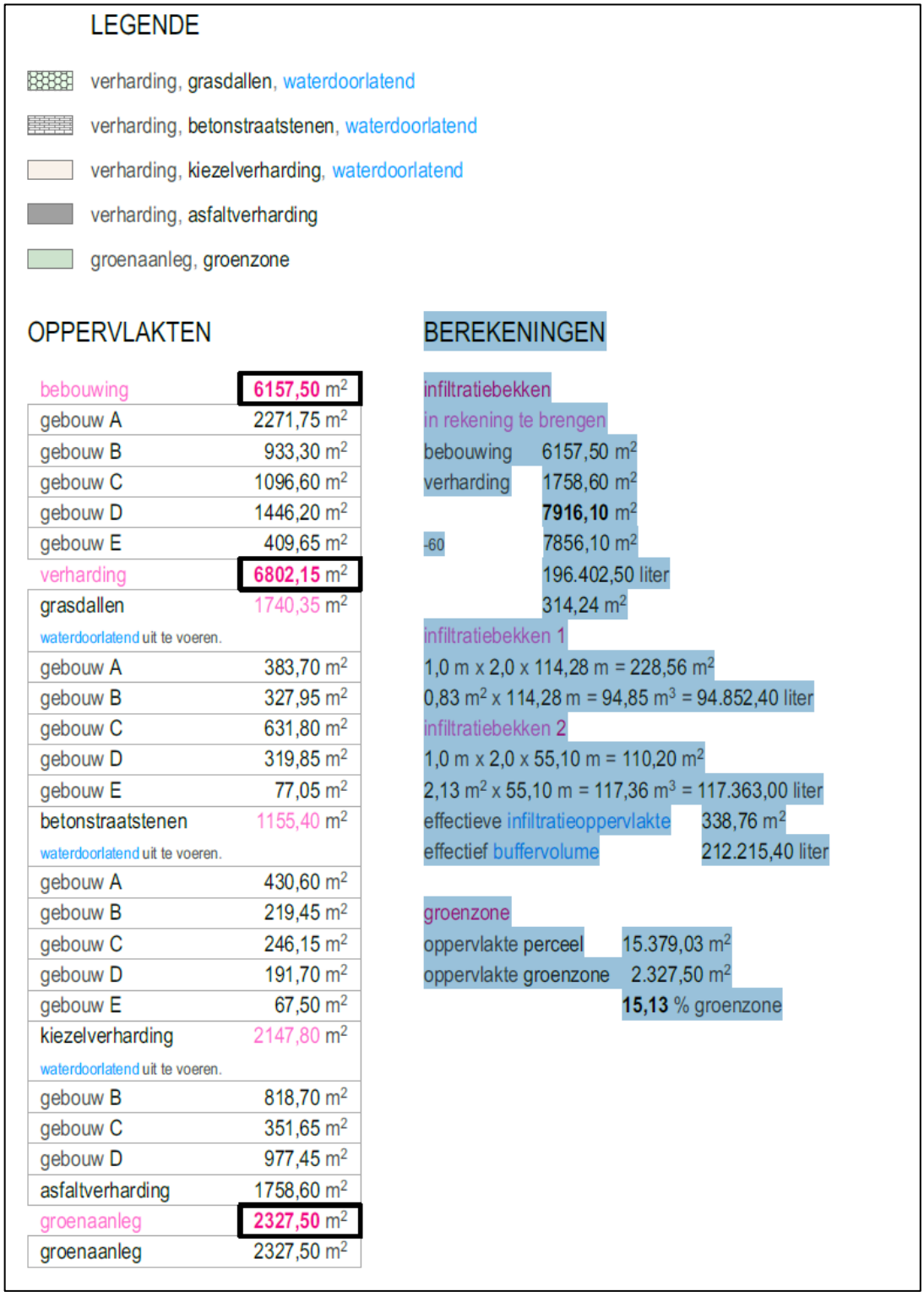

Wat betreft riolering en nutsleidingen, die zullen aangelegd worden conform de richtlijnen van de nutsmaatschappijen op 60 cm tot 80 cm diepte wat betreft water en elektriciteit, wat betreft riolering zal een gescheiden rioleringsstelsel worden aangelegd rondom en tussen de gebouwen. De DWA-leidingen (afvalwaters) en RWA-leidingen (hemelwater) worden aan de straatzijde (Gieterijstraat) aangesloten op het openbaar net.

Aan de zuid en deels aan de oostzijde wordt **infiltratiebekken 1** aangelegd. De oppervlakte daarvan bedraagt aan het maaiveld 450 m². Het diepste punt wordt aangelegd op 1 m onder het bestaande maaiveld. Dit bekken heeft een capaciteit van 94,85 m³.

Aan de westzijde van het terrein wordt **infiltratiebekken 2** aangelegd. De oppervlakte ter hoogte van het maaiveld bedraagt 347 m². Het diepste punt wordt aangelegd op 1 m onder het bestaande maaiveld. Het bekken heeft een capaciteit van 117,36 m³.

Annotaties betreffende de infiltratiebekkens op de plannen zoals aangereikt:
infiltratiebekken 1
1,0 m x 2,0 x 114,28 m = 228,56 m2
0,83 m2 x 114,28 m = 94,85 m3 = 94.852,40 liter
infiltratiebekken 2
1,0 m x 2,0 x 55,10 m = 110,20 m2
2,13 m2 x 55,10 m = 117,36 m3 = 117.363,00 liter

3. Resultaten van het bureauonderzoek

In de CAI komen er in de wijde omtrek van het projectgebied slechts drie vindplaatsen voor waarvan de situering op de kaart met enige voorzichtigheid dient bekeken te worden aangezien voor alle drie de vondsten de nauwkeurigheid van de vindplaats ligt op ca. 250m. Het gaat in alle drie de gevallen om lithische artefacten uit het neolithicum, toevalsvondsten uit 1894 en 1900/1910. Maar, gelet op de afstand tot het projectgebied kunnen deze vondsten moeilijk als indicatoren beschouwd worden voor het archeologisch potentieel van het projectgebied.

Bij gebrek aan archeologische indicaties binnen of in de directe omgeving van het projectgebied dient gekeken te worden naar de landschappelijke, topografische en bodemkundige situering van het projectgebied.

De vondsten uit de wijde omgeving van het projectgebied dateren uit het neolithicum. Indien het oppervlaktevondsten zijn, de vondstomstandigheden zijn onbekend, dan zou men ervan uit kunnen gaan dat het duinencomplex ten zuidwesten van het projectgebied dateert uit het Boreaal. De quartairgeologische kaart geeft aan dat er geen Holocene en/of Tardiglaciale afzettingen bovenop de Pleistocene sequentie aanwezig zijn. Volgens de bodemkaart volgens Belgische classificatie is het projectgebied volledig gesitueerd in een zandbodem met een dunne Ap-horizont, minder dan 20 cm en grindsubstraat. Hydrografisch bevinden de meest nabije beken, natuurlijke waterlopen, zich op een afstand van tenminste 1,2 km. Ten noorden van het projectgebied, ook op ca. 1 km afstand bevindt zich nog een vijvergebied. Maar, uit onderzoek in Oudsbergen blijkt dat de mesolithische vindplaatsen veel korter bij de vennen gelegen gelegen zijn, Oudsbergen Monniksweyer, Turfven en Ruiterskuilen, tot zelfs aan de rand van het ven. Topografisch was het gebied oorspronkelijk een heidegebied, de Winterslag Heide, waar pas in de tweede helft van de 20ste eeuw bomen aangeplant worden.

Uit vergelijking van het reliëf zoals weergegeven op de topografische kaarten uit de tweede helft van de 19de eeuw en het huidige digitaal hoogtemodel en zelfs topografische kaarten uit de tweede helft van de 20ste eeuw blijkt dat het dal, dat zich momenteel ten oosten van het projectgebied uitstrekt, in

de tweede helft van de 19de eeuw nog een bolvormig landschap was dat van west naar oost steeg in plaats van daalde zoals het nu het geval is. Wat lijkt op een droogdal is eerder te wijten aan mijnverzakkingen en menselijke ingrepen waardoor het landschap in de 20ste eeuw grondig wijzigde. Op de hedendaagse topografische kaarten en hoogtemodellen lijkt het terrein te grenzen aan een dal waardoor het lijkt te liggen in een gradiëntzone aansluitend bij een droogdal. Oorspronkelijk daalde echter het terrein niet van west naar oost, maar van oost naar west. Hieruit kan gesteld dat het terrein zich niet in een gradiëntzone bevindt en niet aansluit bij een (droog)dal.

Uit al deze gegevens kan afgeleid worden dat het projectgebied en de omgeving ervan een droog, onvruchtbaar gebied was dat weinig aantrekkingskracht had om een kamp of nederzetting te bouwen en eerder tot het jachtgebied zal behoord hebben van jagers-verzamelaars en zelfs van vroege landbouwsamenlevingen, late landbouwsamenlevingen en staatssamenlevingen.

De Ferrariskaart situeert het projectgebied in een uitgebreid, grotendeels onbewoond, heidelandschap. Vanaf het midden van de negentiende eeuw werd de heide stilaan bebost met naaldbomen, maar in het projectgebied is dit pas het geval van de jaren 1960. Immers, op de topografische kaart uit 1958 is het projectgebied nog ingetekend als heide gebied terwijl op de luchtfoto uit 1971 vooral de westelijke terreinhelft bebost is. Tot heden zijn er nooit, tenmiste vanaf midden 18de eeuw, bouwactiviteiten noch landbouwactiviteiten binnen de projectzone geweest. Dit kan betekenen dat de bodemopbouw ongeschonden is maar, zoals uit het multidirectionale hillshademodel blijkt, werden bomen aangeplant in raaien op een onderlinge afstand van 8 m. Gelet op de mogelijk zeer dunne Ap horizont, minder dan 20 cm, is de kans dus weldegelijk groot dat het terrein en de oorspronkelijke bodemopbouw om de 8 m verstoord is.

De archeologische verwachting kan ons inzien als volgt ingeschat worden
Steentijd (jagers – verzamelaars): laag
Neolithicum - Metaaltijden (vroege landbouwsamenlevingen): matig tot laag
Romeinse Tijd – vroege Middeleeuwen (late landbouwsamenlevingen): matig tot laag
Middeleeuwen - late Middeleeuwen (staatssamenlevingen): matig tot laag
Nieuwe tijd tot heden (WOII): onbestaande

De Ferrariskaart en latere kaarten situeren het projectgebied in een uitgebreid, grotendeels onbewoond, heidelandschap. Vanaf het midden van de negentiende eeuw wordt de heide stilaan bebost met naaldbomen. Vanaf het midden van de twintigste eeuw wordt het landschap in sneltempo bebouwd. Toch blijft het projectgebied deel uitmaken van een heidegebied tot in de tweede helft van de 20ste eeuw.

Maar uit vergelijking van het digitaal hoogtemodel terreinmodel 1m en topografische kaarten uit 1873 en 1969 blijkt dat het landschap in de 19de eeuw licht stijgend was van west naar oost met heuveltoppen die reikten tot +85m TAW en uitschieters tot +90m TAW. In de 20ste eeuw verdwijnen deze heuveltoppen en is er een daling van het terrein waardoor er een soort dalvorm ontstaat net ten oosten van het projectgebied. Deze wijziging in reliëf geeft de indruk van een droogdal maar is, zo blijkt uit de vergelijking van de topografische kaarten en het digitaal hoogtemodel, te wijten aan

mijnverzakkingen en antropogene ingrepen voor de uitbouw van woonwijken. Door de ontwikkeling van de steenkoolmijnen en de steenkoolwinning onderging het landschap een ware metamorfose.

Op de Ferrariskaart staat heel de omgeving van en het projectgebied zelf nog ingekleurd als heide. Vandermaelen biedt niet alleen meer inzichten in het reliëf, maar ook in bebossing en heide. Over de hele oppervlakte van het projectgebied is het heide, her en der worden bossen aangeplant.
Op de topografische kaarten varieert het landschap van heide naar steeds meer bosaanplantingen.

Het terrein beelf tot in de tweede helft van de 20ste eeuw deel van een uitgestrekt heidegebied. Pas in de jaren 1960/1970 worden in raaien bomen aangeplant op een onderlinge afstand van ongeveer 8 meter. Enkel een klein deel van het terrein, de zuidwetelijke hoek blijft onbebost. Tot heden is het terrein grotendeels een dicht bebost gebied met een wildgroei van bomen en struiken. Mogelijk werd het terrein in de jaren 1970/1980 gebruikt als cross-terrein.

Gelet op de eerder dunne Ap-horizont en de aanzetdiepte van funderingen zowel voor de gebouwen als voor de aan te leggen wegenis en parkings zal de geplande nieuwbouw en buitenaanleg totaal vernietigend zijn voor evenueel aanwezige archeologische sporen.

Besluit en advies:

Er zijn aanwijzingen dat het terrein mogelijk deels verstoord is. Ook de archeologische verwachting kan op basis van de topografische, bodemkundige en hydrografische situering van het terrein eerder laag ingeschat worden. Echter helemaal uitsluiten van aanwezigheid van archeologisch waardevolle sporen kan niet op basis van de resultaten van het bureauonderzoek. Derhalve wordt geadviseerd het terrein verder archeologisch te evalueren doormiddel van een proefsleuvenonderzoek.

De Randvoorwaarden

De archeologienota werd opgemaakt naar aanleiding van een geplande omgevingsvergunningsaanvraag voor de bouw van 5 KMO units en buitenaanleg. Het terrein is momenteel voor het overgrote deel dicht bebost. Verder archeologisch onderzoek kan maar uitgevoerd worden na het rooien van de bomen en struiken. Alvorens archeologisch veldwerk kan uitgevoerd worden dienen de bomen en struiken gekapt te worden tot maaiveld niveau zonder evenwel de wortelstronken uit de grond te trekken of kapot te frezen aangezien beide verwijderingsmethodes schade kunnen toebrengen aan eventueel aanwezig archeologisch erfgoed.

Uitstel van veldwerk is gerechtvaardigd omwille van juridische redenen; er is nog geen machtiging of vergunning voor het kappen van de bomen en het struikgewas.

De wetgeving met betrekking tot archeologie omvat enerzijds het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 en anderzijds het Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014 die voor archeologie in werking traden op 1 juni 2016 en latere wijzigingen. **Niet uitvoeren van het programma van maatregelen wordt door de Gewestelijke Afdeling Inspectie en Handhaving Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed beschouwd als een bouwmisdrijf en kan leiden tot sancties.**

4. Onderzoeksstrategie, - methode, vervolgtraject

a. Doelstellingen van het archeologisch onderzoek met ingreep in de bodem

Het doel van een proefsleuvenonderzoek is het evalueren van de archeologische waarde op een deel van of het gehele terrein, afhankelijk van de resultaten van het landschappelijk bodemonderzoek, door een beperkt maar statistisch representatief deel van dat terrein op te graven. Dit gebeurt door middel van een minimum aan destructie van het archeologisch erfgoed.

b. Te beantwoorden onderzoeksvragen

De volgende onderzoeksvragen moeten met dit onderzoek minimaal beantwoord worden:

- Welke zijn de waargenomen horizonten, beschrijving + duiding?
- Waardoor kan het ontbreken van een horizont verklaard worden?
- Zijn er tekenen van erosie?
- In hoeverre is de bodemopbouw intact?
- Is er sprake van een of meerdere begraven bodems?
- Zijn er sporen aanwezig? Zo ja, geef een beknopte omschrijving.
- Zijn de sporen natuurlijk of antropogeen?
- Hoe is de bewaringstoestand van de sporen ?
- Maken de sporen deel uit van een of meerdere structuren?
- Behoren de sporen tot een of meerdere periodes?
- Kan op basis van het sporenbestand in de proefsleuven een uitspraak worden gedaan over de aard en omvang van occupatie?
- Zijn er indicaties (greppels, grachten, lineaire paalzettingen, ...) die kunnen wijzen op een inrichting van een erf/nederzetting?
- Zijn er indicaties voor de aanwezigheid van funeraire contexten ? Zo ja;
    - Hoeveel niveaus zijn er te onderscheiden?
    - Wat is de omvang?
    - Komen er oversnijdingen voor?
    - Wat is het, geschatte, aantal individuen?
- Kunnen de sporen gelinkt worden aan nabijgelegen archeologisch vindplaatsen?
- Wat is de relatie tussen de bodem en de archeologische sporen?
- Wat is de relatie tussen de bodem en de landschappelijke context (landschap algemeen, geomorfologie,...)?
- Is er een bodemkundige verklaring voor de partiele afwezigheid van archeologische sporen ? Zo ja, waarom? Zo nee, waarom niet?
- Kunnen archeologische vindplaatsen in tijd, ruimte en functie afgebakend worden (incl. de argumentatie)?
- Wat is de vastgestelde en verwachte bewaringstoestand van elke archeologische vindplaats?
- Wat is de waarde van elke vastgestelde archeologische vindplaats?
- Wat is de potentiele impact van de geplande ruimtelijke ontwikkeling op de waardevolle archeologische vindplaatsen?
- Voor waardevolle archeologische vindplaatsen die bedreigd worden door de geplande ruimtelijke ontwikkeling en die niet in situ bewaard kunnen blijven:
    - ***o*** Wat is de ruimtelijke afbakening (in drie dimensies) van de zones voor vervolgonderzoek?
    - ***o*** Welke aspecten verdienen bijzondere aandacht, zowel vanuit methodologie als aanpak voor het vervolgonderzoek?
- Welke vraagstellingen zijn voor vervolgonderzoek relevant?
- Zijn er voor de beantwoording van deze vraagstellingen natuurwetenschappelijke

onderzoeken nodig? Zo ja, welke type staalnames zijn hiervoor noodzakelijk en in welke hoeveelheid?

c. Onderzoeksstrategie en -methode

Op basis van een afweging van de verschillende onderzoeksmethodes, opgenomen in de bureaustudie toegevoegd aan dit programma van maatregelen, blijkt dat een archeologisch vooronderzoek met ingreep in de bodem doormiddel van een proefsleuvenonderzoek, de meest efficiënte en aangewezen methode, ook kosten-baten gewijs, om het terrein verder archeologisch te evalueren en te waarderen naar mogelijke kennisvermeerdering met betrekking tot de archeologische kennis omtrent het projectgebied en zijn omgeving.

Om een dekkingspercentage te bereiken van ongeveer 10% wordt aangeraden te werken met proefsleuven van 2 meter breed met een maximale tussenafstand van 15 meter. Kijkvensters dienen steeds aangelegd te worden, ook als er geen sporen worden aangetroffen en dienen dan om de schijnbare afwezigheid van de sporen te verifiëren. De zijden van de kijkvensters meten maximaal de afstand tussen twee sleuven. Met de kijkvensters of dwarssleuven kan een dekkingspercentage van 12,5% bereikt worden, wat wenselijk is voor degelijke uitspraken over het geheel van het terrein. Indien hiervan wordt afgeweken, wordt dit eveneens beargumenteerd.

De proefsleuven dienen te worden aangelegd met een graafmachine met een gave graafbak van minstens 1,80 m breedte. Een kantelbare bak geniet de voorkeur maar is niet noodzakelijk.

De oriëntatie van de proefsleuven is noordwest – zuidoost; haaks op de richting van de Gieterijstraat en haaks op richting van de op het multidirectionale hillshademodel herkenbare raaien. Op die manier wordt vermeden dat in proefsleuven enkel een greppelspoor zichtbaar zou zijn en kunnen de greppelsporen gemakkelijk gecoupeerd worden.

Tijdens het proefsleuvenonderzoek dient omwille van de kans op verstoringen de nodige aandacht te gaan naar de bodemopbouw in het plangebied. Tevens dienen het aangelegde vlak alsook de storthopen met een metaaldetector op signalen gecontroleerd te worden.

Het onderzoeksdoel is bereikt wanneer op basis van het vooronderzoek met ingreep in de bodem een voldoende gefundeerde uitspraak kan worden gedaan over de aard, omvang en behoudenswaardigheid van de archeologische waarden in het plangebied en wanneer een eenduidig advies kan worden gegeven voor vrijgave van het terrein, een opgraving of behoud in situ. Om te bepalen of het onderzoeksdoel is bereikt, gebruikt de erkende archeoloog de volgende criteria:

Oppervlaktecriterium

Aangezien het principe van het voorgestelde proefsleuvenonderzoek gebaseerd is op een statistische manier van werken is het van belang dat een voldoende ruime dekking wordt verkregen. Bovendien is het van belang dat de spreiding van de sleuven over het hele terrein gewaarborgd wordt zodat uitspraken kunnen worden gedaan over het hele terrein.

Inhoudelijke evaluatie

De erkende archeoloog moet eventueel aanwezige archeologische waarden voldoende onderzoeken zodat uitspraken kunnen worden gedaan over onder meer datering, interpretatie en onderlinge samenhang van sporen.

Ruimtelijke evaluatie

De erkende archeoloog moet eventueel aanwezige archeologische waarden zodanig onderzoeken dat hij een uitspraak kan doen over de ruimtelijke spreiding van een of meerdere archeologische vindplaatsen in het plangebied.

Opmerking:

Het volledige vervolgtraject is afhankelijk van de resultaten van het vooronderzoek met ingreep in de bodem door middel van een proefsleuvenonderzoek. Volgens de Code van de Goede Praktijk v. 4.0 (punt 8.4 en verder) kan een volgende stap in het vervolgtraject pas in detail worden uitgeschreven nadat de resultaten van een voorgaande stap in het vooronderzoek beschikbaar en bekrachtigd zijn (akte van genomen).

5. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er wordt niet verwacht dat afwijkingen van de Code van Goede Praktijk zich zullen/kunnen voordoen.

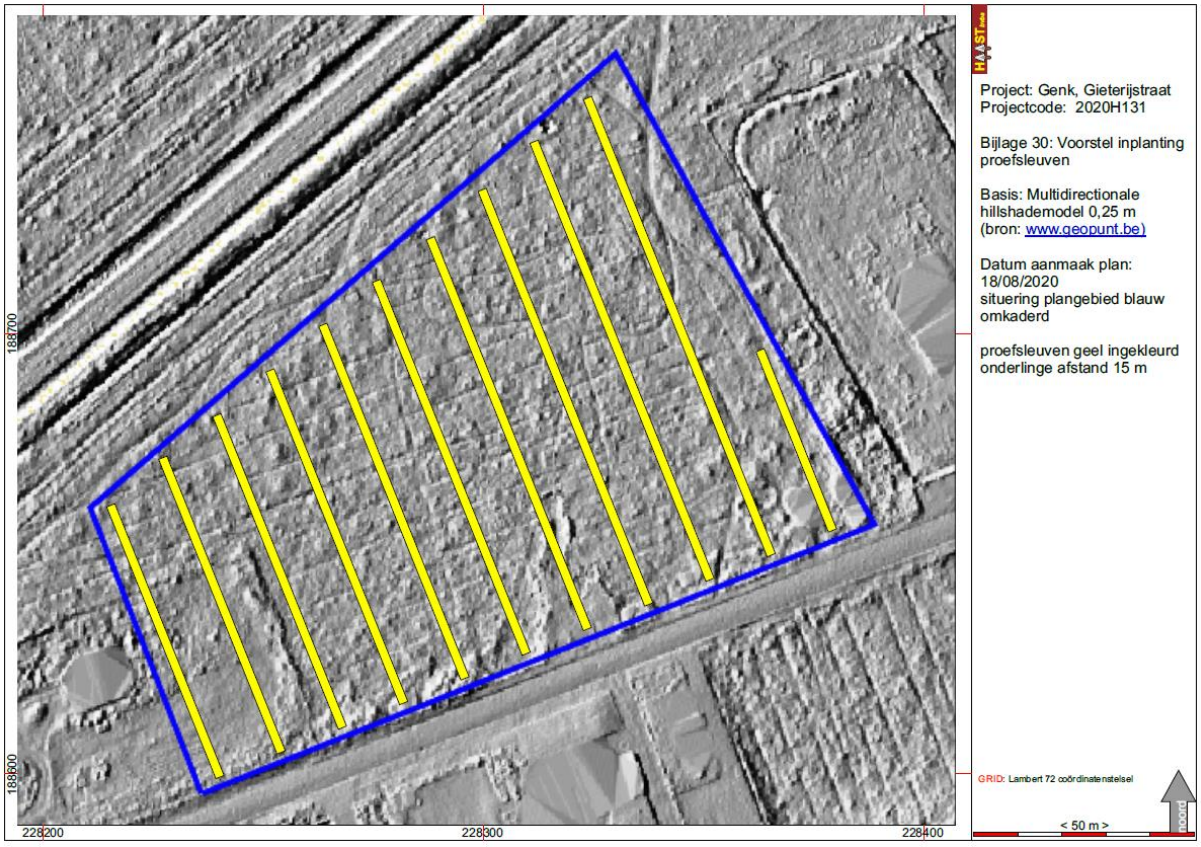

Fig. 3: Voorstel van inplanting van de proefsleuven

6. Lijst met afbeeldingen

Fig. 1: Bounding Box
Fig. 2: Uittreksel uit het kadasterplan
Fig. 3: Voorstel van inplanting van de proefsleuven

7. Bibliografie

Code van goede praktijk voor de uitvoering van en rapportering over archeologisch vooronderzoek en archeologische opgravingen en het gebruik van metaaldetectoren, versie 4.0

HANECA, K., DEBRUYNE, S., VANHOUTTE, S., ERVYNCK, A., 2016, Archeologisch vooronderzoek met proefsleuven. Op zoek naar een optimale strategie, Onderzoeksrapport agentschap Onroerend Erfgoed 48, Brussel, agentschap Onroerend Erfgoed - Wetenschappelijke instelling van de Vlaamse Overheid, Beleidsdomein Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed